

Mikkeli, syyskuu2011 rabbi J.Melamed Israel

KYSYMYS: Jeshua antoi uusia asioita rukoilla minun nimessäni. Onko tämä juutalaisille uusi asia? Miksi Jeshuan nimessä?

VASTAUS: Ei se ole ihan uutta. Mitä tarkoittaa rukoilla Jeshuan nimessä? Usein tänä päivänä kuulee veljien kristillisissä seurakunnissa puhuvan, että Jeshuan nimi on vähän niin kuin taikatemppu. Sellainen salaisuus, joka tulee vain tietää. Että silloin kun tiedät tämän, kaikki tulee sinulle. Olen kuullut tarinan siitä, miksi Paavali ei saanut parantumista siitä pistimestä: Koska hän ei arvannut rukoilla Jeshuan nimessä. Jos katsomme, miten juutalaiset ymmärtävät: pyydämme jotakin jonkun nimessä, kun meidät on lähetetty jotain tehtävää varten. Meidät on lähetetty tekemään kaikki kansat opetuslapsiksi. Se on Jeshuan antama käsky. Jeshua opettaa, että kaikki minkä me pyydämme saavuttaaksemme tämän päämäärän – hänen nimessään sen tähden mitä varten hän on meidät lähettänyt – sen me häneltä saamme; sen mitä tarvitaan, jotta voimme palvella häntä.

Jos sanomme, että olemme saaneet häneltä käskyn matkustaa Taskenttiin, voimme sanoa että tarvitsemme rahaa päästäksemme sinne ja siellä tarvitsemme paikan voidaksemme kokoontua. Tarvitsemme tätä kaikkea varten rahaa ja pyydämme sitä Messiaan nimessä, koska Messias on meidät lähettänyt. Siinä on luettelo kaikesta tarvittavasta, jotta voimme toteuttaa sen mission. Jos me kirjoitamme siihen luetteloon, että tarvitsemme uima-altaan talon vieren, voi olla että joku yliviivaisi sen. Siksi apostoli Jaakob kirjoittaa, että te pyydätte, mutta ette saa, koska anotte itseänne varten.

Todella olen eri mieltä siitä menestysteologian opista. Se on nykyään hyvin suosittua. En löydä sitä Raamatusta. Vaan löydän aivan päinvastaista. En löydä sitä myöskään juutalaisesta traditiosta vaan nimenoomaan ihan päinvastaista.

Niin kuin juutalaiset, vain tällä tavalla voimme ymmärtää, miten tulee rukoilla Jeshuan nimessä.

KYSYMYS: Voiko oman terveyden puolesta rukoilla Jeshuan nimessä, ja hän auttaa?

VASTAUS: Kenelle sinun kehosi kuuluu? Jos se todella kuuluu Jumalalle, niin silloin et voi pyytää itsellesi. Voit sanoa: minun täytyy olla terve, että voin palvella sinua. Se on silloin Jumalaa varten. Voit tietysti sanoa, että minun täytyy olla terve, koska lippuni lomakohteeseen menee hukkaan. Tai minulle on ihossa jotain, enkä voi laittaa uimapukua päälle: ole hyvä ja paranna minut. Se ei ole Jumalaa varten. Riippuen tilanteesta voi tai ei voi pyytää itselleen.

Ihminen voi myös puhua ääneen, mutta ajatella sisimmässään toisin. On niin kuin saman tyyppinen tilanne; Ihminen kääntyy rukouksessa Kaikkivaltiaan puoleen ja

kysyy: Ihanko oikeasti haluat, että lähden Kaliforniaan lähetystyöhön? Ihanko oikeasti siunaat minua? Kunnia sinulle Herra, että siunaat minua. Kunnia sinulle, sinä olet suuri Jumala. Ja ihminen lähtee eikä ole kuunnellut Jumalaa. Jumala ei ole lähettänyt häntä Kaliforniaan. Mutta hän on itse päättänyt, ja on hyvä asia, että hän tekee sen Jumalalle.

Usein tulemme Kaikkivaltiaan luo ja kysymme esimerkiksi, että mihin minun pitäisi muuttaa Bersebasta. Monacoonko? Vai Zyrichiin? Mistä minä tämän luettelon sain? Se kuulosta hullulta, mutta usein se on näin. Ikään kuin meidän tahtomme olisi Hänen tahtonsa. Me näemme eri mahdollisuuksia edessämme. Ja puhumme: Herra, auta minua valitsemaan. Emme kuule Häntä, joka sanoo: katso selkäsi taakse, et ole huomannut, mitä siellä on. On vielä jokin mahdollisuus. Haluan että tekisit sitä. Usein me tällä tavalla petkutamme Jumalaa. Myös silloin emme saa.

KYSYMYKSI: Mikä on elämän tarkoitus juutalaisesta näkökulmasta.

VASTAUS: Yhdellä sanalla sanottuna: pyhyys.

KYSYMYKSI: Mitä se pyhyys on? Onko se käskyjen noudattamista? Ja tämän maailman järjestyksen käskyjen noudattamista?

VASTAUS: Laki vie ihmisen pyhyteen. Mitä pyhyys on? En tiedä miltä se kuulostaa suomeksi. Hepreaksi se tarkoittaa: erotettu. Niin kuin kaikesta erotettu. Kuuluminen ainoastaan Jumalalle.

Laki ja lain noudattaminen on hyvin tärkeää. Mutta se voi olla pelkästään ulkonaista. Tunnen ihmisiä, jotka ovat täysin ateisteja. He ovat opiskelleet juutalaisessa koulussa. Heillä on uskova vaimo, ja he ovat joskus itsekin olleet uskossa. Heillä on vaimo ja monta lasta. He noudattavat sapattia, syövät kosher-ruokaa, tekevät kaiken niin kuin ennenkin ovat tehneet. Eihän se ole kovin vaikeaa. Vaikeampaa olisi, jos vaimo lähtee pois ja menettää työpaikkansa. Mieluummin hän elää niin.

Nämä ihmiset ikään kuin noudattavat lakia, mutta he eivät kuulu Jumalalle. He eivät oikeasti noudata lakia, vaan noudattavat itseään varten.

On liian vähän pelkästään noudattaa lakia. Jeshua puhuu ihmisistä, jotka tekevät viittansa helmat pitkiksi ja tupsunsa suuriksi. Oli aika, jolloin ne tehtiin melkein lattiaan asti hyvin paksusta langasta, että vain näkyisivät kauas: ” Onpa vanhurskas ihminen! ”

Se on lain ulkonaista noudattamista. Jeshua sanoo, että nämä ihmiset ovat jo saaneet palkinnon niiltä ihmisiltä, jotka heitä ihastelevat; ei Jumalalta.

Jos me teemme jotain ihmisten tähden, silloin he voivat tulla ja palkita meidät. Välttämättä he eivät tule, mutta tällä ei ole mitään yhteyttä Jumalaan. Sen tähden lain noudattaminen on hyvä asia, kun ihmisellä on liitto Jumalan kanssa, ja hän pyrkii noudattamaan lakia, koska hän haluaa pyrkiä pyhyteen. Ei niinkään riitä, että

noudattaa lakia pyrkiäkseen pyhyyteen. Mutta se on yksi tärkeä osa. Mutta jos noudattaa lakia ihan muuten vaan, niin se on hyvin huono asia, jos ihmisiä varten tekee sen. Tai itseään varten. Se on jo todistus ja hyvin vaarallista.

Jos ihminen ei ole liitossa Jumalan kanssa, niin ei hänen tarvitse noudattaa sapattia eikä kosheria. Ensin tulee solmia liitto Kaikkivaltiaan kanssa, että otat vastaan käskyt ja Hänet Jumalana. Jotta voisi palvella aidosti Kaikkivaltiaista, tulee pyrkiä siihen, että Kaikkivaltias asuu meissä. Että Sana asuu meissä. Kaikki omat asiat, omat päämäärät ovat ” vanha ihminen ” , jos käytämme Paavalin sanoja. Paavali ilmaisee, että vanha ihminen kuolee, uusi ihminen syntyy. Pyhä ihminen. Pikkuhiljaa se uusi syntyy sitä mukaa kuin se vanha kuolee.

Jos me kuolemme yhdessä Messiaan kanssa, niin nousemme ylös yhdessä hänen kanssaan. Tästä Paavali puhuu. Se kuolema on niin kuin kuolema pyhyyteen. Kun me eroamme vanhasta ihmisestä jumalallista ihmistä varten, sitä ihmistä varten jossa Jumala voi asua, se ihminen voi noudattaa lakia kuten pitää. Se vanha ihminen noudattaa lakia eri tyyppisiä päämääriä varten. Päämääränä täytyy olla pyhyys. Voi aloittaa pienestä.

Mutta me kasvamme siihen, että Jumala asuu meissä. Jos meillä on joku toinen päämäärä, ei pyhyttä voi olla. Israelissa monet noudattavat lakia, koska sen avulla voi saada hyviä tukia. Se on niin kuin helpon elämän keino. Joka noudattaa lakia, hänen ei tarvitse kauan etsiä vaimoa. Hän vain menee rabbin luo ja sanoo: ” Haluan mennä naimisiin. ” ja hänelle löytyy vaimo. Samalla lailla tyttökin voi sanoa, että haluaa naimisiin, ja joku järjestää kaiken.

Monien on helpompi elää näin. Kristityissä seurakunnissa ei varmaankaan mennä näin pitkälle. Mutta vähän saman tapaista voidaan löytää. Se on vanhurskautta, jota näytetään ulospäin.

Ystäväni katoliset, joilla on perheessä kaksi pientä tyttöä, 9- ja 10-vuotiaat, myyvät velaksi syntejä. Voi tulla tunnustamaan syntinsä papin luokse kertoen tälle jotakin hyvin tavallisesta synnistä, ja kertoo sitten jotain hyvin syvällisiä ajatuksia. Ja pappi ajattelee: ” Voi miten pyhä! Tuollaisesta synnistä voi maksaa vaikka kymmenen sekeliä. ” Tätä tapahtuu ihan oikeasti. Saa samanlaisen pyhyyden eli on toisten silmissä pyhä.

KYSYMYS: Onko pyhyys aina prosessi vai onko se uskon kautta?

VASTAUS: Onko usko prosessi? Voimmeko me kasvaa uskossa? Jeshua nimittää joitakin ihmisiä vähäuskoisiksi. Uskon voi saavuttaa, kun on uskollinen Jumalalle.

Että ei luota mihinkään omaan vaan antaa itsensä Hänelle. Se on prosessi.

Minä voin sanoa, että uskon Jumalaan. Mutta kaikelta varalta olen laittanut rahaa tilille. Olen varannut myös Euroopasta asunnon itselleni, jos yhtäkkiä Israelissa tapahtuu jotakin. Tietysti uskon, että Israel on Jumalan kämmenellä, mutta kaikelta varalta minulla on se asunto siellä. Ja olen myös sopinut naapureitten kanssa asua heillä, jos jotain sattuu. Sen jälkeen minä todella uskon, ettei Israelissa mitään tapahdu. Se on hyvin pitkä prosessi. Me puhumme, että luotamme Jumalaan ja olemme antaneet itsemme Hänelle. Mutta oikeasti se ei ole ihan niin. Eli kun on pieni usko, on vähän pyhyttä. Jotain olemme jo erottaneet ja erotamme vielä jotain muutakin.

Kerroin pojastani ja kerron sen nyt teillekin. Hän tuli luokseni ja kysyi: ” Minkä tähden Kaikkivaltias ilmestyi Aabrahamille mutta ei minulle? ” Hän oli siitä kovin loukkaantunut. Sanoin: ” No poikani, Aabraham oli antanut Jumalalle kaiken. Hän oli hyvin vanha, hän oli jättänyt isänsä kodin, hän oli jättänyt kaiken ja lähtenyt seuraamaan Kaikkivaltiaasta. Vielä hän teki tällaisen kipeän asian iäkkäänä. Miten on poikani? Voitko antaa kaiken Kaikkivaltiaalle? ” Hän mietti pitkään, voiko hän todella luovuttaa kaiken Kaikkivaltiaalle. Hän oli silloin neljä ja puoli vuotias. Puoli päivää hän kuljeskeli ja mietti. Sitten hän tuli ja sanoi:

” Isä, Minä voin antaa kaiken Kaikkivaltiaalle. Mutta minulla on punainen paloauto, ja sitä en voi mitenkään luovuttaa. ”

Sanoin: ” Näetkös nyt poikani eron: tässä on Kaikkivaltias ja tässä on punainen paloauto. ” Poika sanoi: ” Kyllä minä sen ymmärrän, ja siinä se onkin se onnettomuus. ”

Mutta parin päivän kuluttua hän tuli taas luokseni ja sanoi: ” Isä, kunnia Jumalalle! Minä annoin sen punaisen paloauton naapurin pojalle. ” Minä nauroin. Hän kysyi, että mitä sinä isä naurat. Minä tiedän että sinulla on myös paljon niitä punaisia paloautoja, joita et voi antaa.

Jos me etsimme, mutta en tiedä kenestä – itsestäni löydän aina tosi paljon niitä punaisia paloautoja, joita en voi antaa pois. Se ei ole vähemmän hauskaa kuin punainen paloauto, mutta en voi – en ole vielä antanut niitä naapurin pojalle.

KYSYMYS: Kysyisin sapatin vietosta: jos ajatellaan, että noudattaa lakia, niin Suomessa sapatin vieto on erittäin harvinaista kristittyjen keskuudessa, ja kuitenkin sitä pidetään hyvin tärkeänä. Miten tämä on näin, että me ei pidetä sapattia? Miksi me emme ymmärrä sapatin viettoa? On harvinaista, että pidetään lauantaina sapattina, kun sunnuntai on annettu meille lepopäiväksi. Kuitenkin sunnuntai on viikon ensimmäinen päivä sapatin jälkeen.

VASTAUS: Olin kerran kaupungissa, missä Jeshua kasvoi. Siellä on kirkko. Siellä on aiemmin ollut synagoga, joka kuului niille juutalaisille, jotka uskoivat Messiaaseen.

Siellä on seinällä semmoinen kirjoitus, josta en muista tarkkaan vuosilukua, mutta 300-luvulla Konstantinopolista oli tullut pappi. Kaikki jotka olivat shabattina siinä synagogassa, tapettiin miekalla. Siinä paikalla on nyt sunnuntaipäivän kirkko. Tai ylösnousemuksen päivän kirkko. Siellä tapettiin ne kaikki, jotka noudattivat shabatin viettoa. Hyvin harvat ortodoksijuutalaiset ottavat Jeshuan vastaan. Paavali puhui kansan paatumuksesta. Minä näen samanlaisen prosessin seurakunnassa – on paatumus shabattia kohtaan. Vain ilmestyksen kautta juutalainen voi ottaa Jeshuan vastaan. Evankeliointi ei lähestulkoon auta ollenkaan. Samalla lailla myös shabatin vietto – se tulee ilmestyksen kautta niin kauan kuin on paatumus laista.

Kun tulin ensimmäisiä kertoja kristittyjen seurakuntaan, siellä otettiin ja leikattiin sian ihoa, ja minulle sanottiin, että syö. Miksi minun pitäisi syödä kun en halua, enkä saa syödä sitä? Minulle sanottiin, että ethän sinä enää ole lain alla. Sen tähden sinun täytyy syödä sitä. Sanoin: ” No, miksi minun täytyy syödä sitä, jos en ole lain alla? ” Yhtäkkiä oli tullut laki, että juutalaisten pitää syödä sianlihaa. Sitä sanotaan armoksi. Tällä lailla minulle selitettiin.

En tykkää puhua tästä, mutta nähtävästi johtuu paatumuksesta, että juutalaiselle tarjotaan sianlihaa. Ihmiset haluavat kovasti tehdä niin. He syövät vieressä ja minä syön omaa ruokaa. Minä sanoin: ” En minä ota teiltä – teille jää nyt enemmän. ” Mutta he todella haluavat, että minäkin söisin sitä samaa. Ja juutalaisten mielestä tätä tapahtuu hyvin paljon. Minusta sekin näyttää paatumuksen hengeltä. Sama juttu on shabatin vieton kanssa.

KYSYMYS: Mikä ero on siinä, viettääkö sapattia vai sunnuntaita, koska Paavali sanoi, että älkää tehkö eroa päivillä?

VASTAUS: Paavali ei sanonut, että voi valita päivän. Puhe oli paastosta. Juutalaisilla oli perinne paastota maanantaina ja torstaina. Muistatteko Luukkaan vertauksen fariseuksesta ja publikaanista, (Luuk. 18: 9 – 14) jotka rukoilivat yhdessä. Fariseus rukoili, miten vanhurskas hän on, kun paastooa kaksi kertaa viikossa. Se oli perinne. Oli myös perinne, että paastottiin ennen Uutta kuuta. Tätä perinnettä noudatettiin ja Paavali puhui tässä siitä (Room. 14: 5-6) – sen näkee kun lukee Raamatusta.

Voimme nähdä, miten Herra siunaa shabatinpäivän. Hän on pyhittänyt shabatin. Hän ei sano, että viettäkää joku toinen päivä. Voimme pyhittää vain sen päivän, minkä Hän on sanonut. Ja Hän on pyhittänyt shabatin. Jos ei vietä shabattia, siitä seuraa rangaistus. Emme voi itse valita sitä päivää. Tai ei voi sanoa, ettei kieltäydy sianlihasta. Mikä ero on siinä, mistä kieltäytyy? Jumalaa varten en syö sianlihaa.

- Koska sianliha on halpaa ja sitä on paljon, ja strutsinlihaa ei löydykään mistään, joten en syö sitä – me emme voi valita koska Hän on antanut konkreettisen käskyn. Paavali puhuu, ettei hän ole tullut pois isien käskyistä. Juuri ennen kuolemaansa hän

puhuu tästä. (Apt. 28: 17 – 20) Hän sanoo, että te tunnette minut: olen elänyt teidän keskellänne. Jos teillä on jotain vaateita, etten jotakin ole noudattanut, niin kertokaa, mutta kukaan ei esittänyt mitään vaateita. Kukaan ei syyttänyt Paavalia siitä, että hän olisi rikkonut lakia. Hän sanoo, että hän ei ole väistynyt laista.

Laissa on kirjoitettu shabatista. Paavali sanoo, että Jumalan kansaa varten on shabatin vietto. Ei sunnuntai eikä tiistai. Vaan lauantai.

tulkki:

On varmasti paljon kysymyksiä, kun on ensimmäinen messiaanisten juutalaisten kokous. Olkoon Herra meidän kanssamme kaikissa tilanteissa ja Jumala johdattaa meitä jokaista. Pääasia on, että sydämemme on auki kuuntelemaan Hänen tahtoaan: mitä Jumala haluaa minun tekevän? Jos olen väärässä, minulla on mahdollisuus tehdä parannusta, pyytää anteeksi ja tutkia Sanaa. Ja lähteä tekemään Hänen tahtonsa, ei sitä oppia, minkä sain seurakunnalta.

Meillä jokaisella uskovaisella on suuri vastuu, miten me tutkimme Sanaa. Jos minä vain kuuntelen sitä opetusta, jota tänä päivänä on helposti joka puolella saatavissa, ja luulen, että ihmisille on annettu oikeus ohjailta elämäni, se on oma vikani. Minun on tutkittava, rukoiltava, kysyttävä: ” Herra, missä on totuus? Missä on totuus? ”

Kuka niistä teologian opettajista on oikeassa. Jeshua itse sanoi samarialaiselle naiselle: ” Juutalaisilla on tuntemus, miten ja milloin palvella Herraa. Ja tämän meidän yhdistyksemme tarkoitus on nimenomaan – ei taistella kristillisen seurakunnan kanssa – vaan tuoda esille juutalainen näkemys. Juutalaiset tutkivat Sanaa koska heillä on tuntemusta. Syvä sanan tuntemus veressä ja aivoissa ja perimässä.

Jokainen tekee oman ratkaisun. Emme lähde taistelemaan vaan tuomaan elävän Jumalan Sanan totuutta esille. Toivon, että kaikki lähtevät täältä rauha sydämessään.